

שחלקה של פנסת ישראל הוא יום הרביעי, הלכה ונרמזה ביום הששי להיות סמוכה לבעלה שנקרא צדיק, יום השבת, לתקן לו שלחן. וזהו שכתוב (ירמיה לא) כי ברא ה' חדשה בארץ נקבה תסובב גבר. וזה בזמן המשיח שהוא ביום הששי, ולכן כתוב ויהי ערב ויהי בקר יום הששי. מה הטעם נוסף ה', מה שלא היה בן בשאר הימים? אבל בכל מקום ה' זו פנסת ישראל, שבאה להזדווג עם בעלה ביום שבת, פשיבא בעלה להקימה מן העפר. ובגלל כך כתוב (ישעיה כז) ובאו האובדים בארץ אשור, זה צדיק ופנסת ישראל.

דבר אחר, מה הטעם נכלל היום השלישי הסוד של צדיק? בגלל ששלוש דרגות מימין ושלש משמאל, והוא היה באמצע הגוף להשקות לכל כדי להשפיע השפעתו ליום רביעי שהוא פנסת ישראל, שאין לה אור מעצמה סמוך לצדיק הזה. ובא תראה, יום השבת הזה אסור לעשות בו מלאכה, משום כך נכללו בו שני ויאמר, פנגד שתי דרגות, והכפל בו כי טוב. ויאמר אלהים יהי מארת - פנגד דרגה של צדק, מלכות שלמלה שאין לה אור משלה אלא מה שנותן לה על ידי צדיק, ולכן דוד למטה עני ואביון אחוז בזה, והצטרף להוסיף לו ימים ושנים, והרי בארנו דוקא שבועים שנה, ונקרא יום רביעי.

ויאמר אלהים ושרצו המים - פנגד דרגה של נצח, שהוא עמוד ימין של התורה, ופנגדו משה

כד ייתי משיחא, דיומא דקדשא ברין הוא אלה שנין אף על גב דפנסת ישראל חולקא דידה יומא רביעאה, אזלא ואתרמיזא ביומא שתינאה למהוי סמיכא לבעלה דאקרי צדיק יומא דשבתא לתקנא ליה פתורא והאי דכתיב (ירמיה ל"א) כי ברא יי חדשה בארץ נקבה תסובב גבר דא איהו בזמנא דמשיחא דאיהי ביומא שתינאה ובגין כך פתיב ויהי ערב ויהי בקר יום הששי. ומאי טעמא אתוסף ה' מה דלא הוה בן בשאר יומי. אבל בכל אתרא ה' דא פנסת ישראל דאתייה לאזדווגא בבעלה יומא דשבתא, כד ייתי לבעלה (ס"א לה בעלה) לאקמא לה מעפרא. ובגין כך פתיב (ישעיה כ"ז) ובאו האובדים בארץ אשור. דא צדיק ופנסת ישראל.

דבר אחר מאי טעמא אתכליל ביום תליתאי רזא דצדיק בגין דתלת דרגין מימינא ותלתא משמאלא ואיהו הוה אמצעייתא דגופא לאשקאה לכולא בגין למנגד שקיותיה ליום רביעאי דאיהי פנסת ישראל דלית לה נהורא מגרמה, סמין להאי צדיק. ותא חזי האי יומא דשבתא אסיר למעפד עבידתא בגין כך אתכלילו ביה תרין ויאמר, לקבל תרין דרגין והוכפל ביה פי טוב.

ויאמר אלהים יהי מארת לקבל דרגא דצד"ק, מלכו"ת דלעילא דלית לה נהורא מדילה אלא מה דאתייהיב לה על ידי צדיק ובגין כך דוד לתתא עני ואביון אחיד בזה ואצטרין לאוספא ליה יומין ושנין והא אוקימנא שבועים שנה דייקא ואקרי יום רביעאי:

ויאמר אלהים ושרצו המים. לקבל דרגא דנצ"ח דאיהו סמיכא מימנא דאורייתא ולקבליה משה לתתא סמין לעלמא באורייתא דא

למטה סומך לעולם בתורה. זהו שכתוב (ירמיה לג) אם לא בריתי יומם ולילה וגומר.

ויאמר אלהים תוצא הארץ - כנגד דרגה של הוד שאוחז אהרן, ונקראת יום ששי. בא ראה, אהרן למטה אף על גב שבא מחסד, אוחז למטה ביום הששי שנקרא הוד, ועושה קרבות באותם מיני בהמות טהורות שנקראו ביום שלו, לקרב את כנסת ישראל שנקרמה בצדיק, לקשר דרגות האמונה ולהוריד רחמים לעולם.

ויאמר אלהים נעשה אדם. האמירה הזו כנגד הדרגה העליונה של הכל נסתרת הנסתרים, רצה לעשות כבוד לדמותו בסוד של אדם, ובכל הדרגות למטה נתן פח להוציא, כל אחד כראוי לו, ועשה אדם ששולט בכל, בעליונים ותחתונים.

ובא ראה, עד שלא השתלמו אותן שבע דרגות של ימים עליונים, לא השתלם אדם למעלה. פיון שהשתלם למעלה אדם העליון, השתלם למטה אדם התחתון וכל העולמות בשלמות. לכן השליט את האדם התחתון על כל מה שנקרא בעולם, בגלל שאדם העליון שולט על הכל. ולכן רמז בפסוק זה שבע דרגות, שיש בו שבע דרגות עליונות שנקרא בהם אדם שלמעלה והשתלם בהם. בגלל כך, נעשה אדם בצלמנו, לתת לו שפע מאותו מקום שנקרא חסד.

בא ראה, מי שצלם זה עליו, חסד אל לא זו ממנו ויושב על ראשו, ומתחברת בו שכינה בסוף ימיו, בגלל שחסד זה הוא שבא לו ממנו לא מסתלק, עד

הוא דכתיב (ירמיה לג) אם לא בריתי יומם ולילה וגו'.

ויאמר אלהים תוצא הארץ לקבל דרגה דהו"ד דאחיד אהרן ואקרי יום שתייתי. תא חזי אהרן לתתא אף על גב דאתי מחס"ד אחיד לתתא ביום שתייתי דאקרי הו"ד ועביד קרובין באינון מיני בעירן דכזין ואתבריו ביומא דיליה (לפרקא) לאקרבא כנסת ישראל דאתרמיזא ביה בצדי"ק לקשרא דרגין דמהימנותא ולנחתא רחמי לעלמא:

ויאמר אלהים נעשה אדם. האי אמירא לקבל דרגה עלאה דכלא סתימא דסתימין. בעא למעבד יקרא לדיוקנא ברזא דאדם ובכלהו דרגין לתתא יהיב חילא לאפקא כל חד כדקא חזי ליה ועבד אדם דשליט בכלא בעלאי ותתאי.

ותא חזי עד לא אשלימו אינון שבע דרגין יומין עלאין לא אשתלים אדם לעילא. פיון דאשתלים לעילא אדם עלאה, אשתלים לתתא אדם תתאה. וכלהו עלמין בשלימו. בגין כך שליטיה לאדם תתאה על כל דאתברי בעלמא בגין דאדם עלאה שליט על כלא. ובגין כך רמז בהאי קרא שבע דרגין. דאית ביה שבע דרגין עלאין דאקרי בהו אדם דלעילא ואשתלים בהו. בגין כך נעשה אדם בצלמנו, למיהב ליה שפע מההוא אתרא דאקרי חסד.

תא חזי, מאן דהאי צולמא עליה, חסד אל לא אעדי מניה ויתבא על רישיה ואתחברת ביה שכינתא בסופא דיומוי בגין יום ראשון, והוא ראש של כל הימים שלמעלה. וצלם זה